

O MODALITATE DE FORMARE A PREȚURILOR PENTRU ACORDAREA ASISTENȚEI STOMATOLOGICE

Rezumat

Se propune o modalitate rațională de formare a prețurilor pentru serviciile stomatologice acordate populației prin sistemul de segmentare a serviciilor elementare (etapele tratamentului).

Summary

A method of price — forming in rendering dental assistance

A rational method of price — forming for dental services rendered to population is suggested. The method is based on a system of segmentation of elementary services (stages of treatment).

Burlacu Valeriu,
d. m., profesor
universitar,
șef catedră Stomatologie
Terapeutică FPM,
USMF „N. Testemițanu“

Una din cele mai însemnate probleme ale medicinei este cea de formare a prețurilor. Devieri esențiale în vederea acestui proces — lipsesc căi unice în formarea prețurilor la aceleași asistențe stomatologice — metodologiile, mai frecvent se bazează pe principii, care se exclud reciproc unul pe altul.

Este prompt faptul, că metodologia formării prețurilor nu poate fi elaborată abstract, fără reciprocitate cu condițiile concrete. Prețurile (tarifele) se prezintă ca elemente superlative ale finanțelor și prin urmare devine necesară intercalarea lor în sistemul general de finanțare.

Mai mult formarea prețurilor — este un proces evolutiv, care presupune corectarea metodologiei luându-se evidență, modificările nivelului cheltuielilor, condițiilor de finanțare, perfectarea bazei normativelor etc.

Actualmente în realizarea asistenței stomatologice unii din factori de bază rămân cei de elaborare a politicii de prețuri, controlul permanent și analiza prețurilor prezente a serviciilor.

Un ecou deosebit prezintă acestea pentru instituțiile stomatologice transferate totalmente sau parțial în baza de autofinanțare parțială, totală sau comercială.

Cunoscut este faptul, că cea mai populară procedură de apreciere a prețurilor a fost cea de apreciere a unei unități condiționale de muncă (UCM). O astfel de unitate, după sensul său, servește ca echivalentul eforturilor de timp cheltuite pentru acordarea asistenței stomatologice. În normativele, precedent aprobate, 1 UCM se egala timpului acordat tratamentului cariei dentare.

Metodologia determinării prețului 1UCM își are baza în aprecierea, achitarea semicostului tuturor serviciilor pe un an în volumul serviciilor acordate, exprimate în UCM. Apelând la metodologia dată, devine imposibilă aprecierea costului fiecărui serviciu stomatologic concret acordat sau chiar a tratamentului unei maladii. Această se lămurește prin faptul, că la determinarea costului 1UCM, de regulă, sunt apreciate cheltuielile după datele perioadei trecute. Indeele de preț în situația apărută de asemenea va prezenta un tablou aproximativ de cel viitoarelor cheltuieli.

În plus, devine imposibilă situația unei aprecieri veridice a timpului programat tratamentului maladiei în totalitate, deoarece combaterea cariei, spre exemplu poate fi realizată pe calea unui număr nelimitat de metodologiei, fapt care poate prezenta deosebiri de cheltuieli în timp la fiecare pacient în parte. Deosebirile în procedeele terapeutice a afecțiunilor mai complicate, cum ar fi pulpita și periodontita apicală, devin și mai palpabile. Spre exemplu, tratamentul pulpitei poate necesita de la 45 minute până la 2—3 și mai multe ore, din care considerente aprecierea precisă a cantității de UCM pentru această procedură și la alte patologii stomatologice, devine imposibilă.

Reieșind din cele expuse, pentru o apreciere mai concretă a costului fiecărui serviciu stomatologic acordat (exemplu, tratamentul cariilor, pulpitei, periodontitei apicale și a altor patologii, devine comod costul segmentat în cel așa numitelor

servicii elementare, care în esență și sunt etapele de tratament a maladiei concrete. Prin această modalitate, tratamentul fiecărei maladii se va compune din multiple intervenții minore, și fiecare stomatolog va fi capabil să aplice metodologia de tratament selectată, ușor regulând (manevrând) costul serviciilor acordate, apelând la un astfel de preiscurant. Pe lângă precizitatea considerabil majoră a aprecierii prețurilor serviciilor acordate, o prioritate însemnată a a preiscurantului detaliat va oferi posibilitatea folosirii lui în calitate de indicație metodologică de tratament a diverselor maladii, prin procedee preferabil dirijate protocoalele clinice sau standarde. Medicul stomatolog, apelând la lista serviciilor elementare va putea supune controlului corectitudinea tratamentului realizat.

Costul serviciilor stomatologice se va alcătui din două elemente de bază — semicostul și venitul. Pentru aprecierea semicostului pe fiecare serviciu elementar poate fi folosită clasificarea economică în vigoare a cheltuielilor reale la momentul acordării asistenței stomatologice.

Materiale consumabile

Una din particularitățile acordării asistenței stomatologice este, că ele (materiale consumabile) se prezintă prin cea mai mare parte de cheltuieli din semicost. Cheltuielile materiale pentru acordarea serviciului stomatologic elementar poate fi calculat prin cheltuielile „de facto”, repartizate proporțional UCM pentru fiecare serviciu.

Pentru evidența cheltuielilor materiale, este necesar de cunoscut normele de cheltuieli a tuturor materialelor pentru fiecare serviciu. Pentru calcularea acestor norme este necesar de a face apel la datele bazei statistice foarte dure a instituției concrete. La prezența evidenței computerizate a serviciilor acordate de stomatolog și posibilităților de evidență a migrării materialelor la depozit, pentru fiecare medic în parte, elaborarea normativelor devine posibilă, printr-un proces de muncă foarte voluminos.

Au fost elaborate normele de decontare a materialelor pentru fiecare serviciu pe calea analizei rămășițelor materiale „de facto” și rămășițelor, apreciate prin calea calculărilor, folosindu-se formula:

$R_{mi} = R_{i\dot{a}} + M_{ip} + \sum N_{ik} \times C_{k}$,
unde: R_{mi} — rămășița de material;

$R_{i\dot{a}}$ — rămășițele la începutul perioadei;

M_{ip} — cantitatea materialului primit într-o perioadă

N_{ik} — norma pe materialul i și serviciul k ;

C_k — cantitatea serviciilor K , acordate într-o perioadă respectivă.

Uzurarea tehnicii medicale de bază (principală, amortizația) folosită pentru acordarea serviciilor stomatologice se va determina proporțională timpului de acordare a serviciului (adica UCM). Suma anuală a uzurei mijloacelor principale se determină reieșind din costul balanței mijloacelor principale și normei stabilite a uzurației.

Stabilirea cheltuielilor pentru serviciile comunale, serviciile de comunicare, deplasări materialelor pentru scopurile gospodăriei curente, publicitate, alte cheltuieli, poate fi determinată reieșindu-se din cheltuielile „de facto” a perioadei precedente cu evidența indicelui de prețuri. În costul serviciului cheltuielile secundare (auziliare) sunt apreciate proporționale cheltuielilor directe, revenite serviciului. Pentru simplitatea aprecierilor poate fi folosită formula:

$C_{cs} = C_s / C_d$

$C_{css} = C_d \times C_{cs}$

unde: C_{cs} — coeficientul cheltuielilor secundare

C_d — cheltuielile directe

C_s — cheltuielile secundare

C_{css} — cheltuielile secundare pentru serviciu

Prin urmare, în stomatologie noțiunile de bază, folosite pentru aprecierea semicostului, sunt: UCM și norma materialelor decontate. Făcându-se suport pe aceste date, putem determina semicostul destul de precis.

Pe de altă parte la formarea prețurilor pentru servicii va fi necesar de apelat și la alți factori, cum ar fi norma rentabilității necesară dezvoltării cabinetului (serviciului), prețurile pe piața stomatologică a țării, creșterea inflației etc.

Flexibilitatea formării prețurilor, propunerea unor sisteme de reduceri și facilități v-or majora necesitatea serviciului, finalizând îmbunătățirea indicilor financiare ai instituției.

Prin urmare, sistemul formării prețurilor în stomatologie se bazează pe un număr major de factori, fiecare din ei acordând o influență considerabilă asupra situației financiare a întregii instituții profesionale.

Prezentat la 30.05.2008

CONȚINUTUL DE FLUOR ÎN ORGANISME VEGETALE ȘI ANIMALE

**P. Ia. Gnatiuc,
E. V. Gnatiuc,
C. I. Năstase**

*Universitatea de Stat de
Medicină și Farmacie
„N. Testemițanu”*

Rezumat

S-a stabilit faptul că produsele vegetale cultivate pe solurile bogate în fluor conțin o cantitate sporită a acestuia, fapt valabil și pentru produsele alimentare de origine animală. Luînd în considerație faptul că în 13 raioane ale Republicii Moldova norma de fluor în apă este depășită se recomandă efectuarea procedurilor profilactice de 2 ori pe an.